

gang der er en konflikt eller et kampskridt, vil jeg gerne se beskæftigelsesministeren stå ude på barrikaderne og kæmpe sammen med dem, som mister deres arbejde, og sige: Her i Danmark vil vi have, at reglerne bliver overholdt.

Jeg synes, at vi skal gøre det, at vi skal belønne dem, der gør det godt, dem, der sørger for, at arbejdsforholdene er i orden, og som også betaler moms og skatter og afgifter, og hvad der ellers er. Og så skal vi komme efter dem, der ikke gør det godt. Altså, i stedet for, at man hylder princippet om, at det fint, at der er nogle, der er uorganiserede og betaler folk for lidt i løn osv. osv., synes jeg, at man skulle præmiere dem, der gør det godt.

Det kan vi jo netop gøre gennem det her forslag, ved at vi tilgodeser dem, der har orden i sagerne, dem, der har dokumentation for, at når de afgiver et tilbud, jamen så skal de også dokumentere, at de har orden i de forhold, som det her lovforslag handler om.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:56

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen. Vi skal selvfølgelig sørge for, at mennesker opfører sig ordentligt, betaler deres skat, betaler en ordentlig løn og sørger for ordentlige arbejdsvilkår.

Det eneste sted, jeg kan konstatere, at hr. Bjarne Laustsens og mine holdninger ikke stemmer overens, er i forbindelse med hr. Bjarne Laustsens mistro over for den danske fagbevægelse. Og der må jeg sige, at der skilles vores vande. Fagbevægelsen har ikke givet udtryk for, at den ikke kan styre de her ting. Skulle fagbevægelsen komme og sige, at man ikke magter situationen, jamen så må vi jo her i Folketinget træffe beslutning om, om vi vil have en anden arbejdsmarkedsmodel end den, vi har.

Det kan jeg så forstå at hr. Bjarne Laustsen er voldsomt interesseret i. Det er jeg ikke.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:56

Eigil Andersen (SF):

Hvis ministerens tale var en dansk stil og den var blevet afleveret til mig, og hvis jeg var dansklærer, ville jeg give den en meget lav ka-

rakter, for halvdelen af talen handlede ikke om det emne, som er til debat – alt det om overenskomster og lovgivning om mindsteløn har intet med sagen at gøre.

Vi har en situation, hvor staten overholder reglerne om, at skattekrone ikke skal bruges til underbetaling. Vedrørende kommunerne og regionerne er der så lavet en henstilling. Min kollega hr. Karsten Hønge er kommet med eksempler på, at det ikke er blevet overholdt. Ministeren mener så, at det altid bliver overholdt. Hvorom alting er, vil jeg sige, at når ministeren ønsker, at det skal overholdes, kan ministeren så ikke sætte sig ind i en tankegang om, at det så er klogt at lave lovgivningen, mens alle er enige om det, for at forebygge, at der senere opstår nogle problemer?

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:57

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen, at jeg har truffet det valg at støtte den danske arbejdsmarkedsmodel, og det er sådan set det, jeg bare giver udtryk for her. Skulle det være sådan, at fagbevægelsen ikke tror på den model mere, og at der er et flertal i Folketinget, som ikke tror på, at problemerne bedst løses af arbejdsmarkedets parter – vi har konfliktret, vi har et system til at bilægge stridigheder – jamen så er situationen jo en anden.

Men jeg hører ikke de signaler, dem hører jeg desværre kun fra venstrefløj; jeg hører dem ikke fra fagbevægelsen. Og derfor har jeg truffet det valg at sige: Hvorfor skal vi lovgive, når vi har regler på området og vi lever op til konventionen? Det er da en meget besynderlig tilgang til det og udtryk for en eller anden afmagt fra hr. Eigil Andersens side. Vi har et regelsæt.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Eigil Andersen (SF):

Det her handler om det offentlige som arbejdsgiver – det offentlige i arbejdsgiverrollen. Staten udbyder arbejde og sørger for, at det sker til overenskomstmæssig løn m.v. Så taler vi om kommunerne og regionerne som arbejdsgiver. Fagbevægelsen vil selvfølgelig betragte det som et rygstød, hvis det bliver slået fast også lovgiv-